

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Preful unui exemplar: 1 Leu

Rusalii.

Azi sufletele sunt obsedate de multe patimi și sunt înfocate de multe flăcări. Cine ar putea înșira puterile oculte ale zilelor de azi? Câte patimi — puteri oculte — se nasc, cresc și robesc azi, omenirea, — patimi ucigătoare, care aduc rușine culturei, care calcă peste inimi și idealuri și care ascund ura răsbunătoare!

Cu focul și cu puterea acestor patimi se luptă spiritul răului pentru dreptul său. Cu puterea acestor patimi se inarmează țările, în virtutea lor stau față în față milioanele diferitelor clase sociale ca dușmani. Din ele se naște mania revoluției în sufletul mulțimei de proletari.

Ele sunt focuri rele, dăunătoare. Dar sunt și alte focuri; focuri aprinse de Spiritul Sfânt, focuri de viață, care ard în inimi, fo-

curile iubirei, darul Rusaliilor, care au inflăcărat inima sfinților, apostolilor și a martirilor. Câtă lumină și căldură eradiază din aceste: căldura simțimentelor, a înțelegerii și a simpatiilor dumnezeiești. Aceste nu lucrează cu ură și cu violență, ci sunt satureate de bunătate și iubire, paciință și umilință!

Noi zicem: cred în Spiritul Sfânt, dătătorul acestor focuri, căci nouă spirit ne trebuiește; spirit văzător, care are credință multă, care ne spune, că pe ruina de azi, pe mizeria de azi, pe haosul de azi și pe suferința de azi se va clădi o lume mai bună, — nu prin puterea civilizației, ci din harul sfinților de lumi al Spiritului Sfânt.

Stau pe pământ în mijlocul torentelor de răutăți. Patimile descărcate vreau să inece totul. Omul a devenit rău, unul dela altul s'a infectat în suflet și în

trup. Ziua de azi abia îți mai dă pilde de virtute, în schimb însă te învață să urăști, să ucizi, să înșeli, să te dobitocești și elevii ei sunt milioane. Azi: homo homini lupus.

Avem nevoie și încă urgentă de spirit nou, de Spiritul Sfânt.

Avem nevoie de tărie sufletească, care se alimentează cu credință și nădejde și în care arde iubirea Spiritului Sfânt. Avem nevoie de credincioși, cari pot și știu să mărturisască despre Spiritul Sfânt. Avem nevoie de suflete, care sunt din Spiritul Sfânt, care sunt schintei din jăratec și flăcări din foc, care să cunosc prin căldura simțimentelor lor și prin puterea convingerii lor.

Să adorăm acest Foc, acest Dumnezeu! Să ne încălzim prin căldura Lui. Să se facă El singur stăpânitor în conștiința noastră!

Așa apoi vom avea suflet cald, de care va deveni lumea întunecată și rea mai luminoasă și mai bună.

Titu Berinde

Otrăvitorii.

Cine sunt ei? Oameni . . . mai bine zis: oameni scriitori. Și mai corect: oameni, cari au comercializat scrisul. Așa sunt ei, ca ceilalți comercianți, cari au de ideal câștigul. A trecut timpul, când scrisul a stat în serviciul adevărului și al idealurilor. Când scopuri înalte și ambiții nobile au dat naștere gazetelor. Azi interese comerciale, dorul de câștig aduc la lumina zilei produsele scrisului.

Pena scriitorului în toate timpurile a fost sfântă, numai secolul nostru a putut să facă din ea izvor de venit. Înainte, numai cu muncă grea ai putut să câștigi numele de scriitor, azi se câștigă pe nimica și tot așa se vinde.

Așa am ajuns într'o situație, ca aceia cari azi ne sugerează concepții, idealuri și principii, aceia în întregime sunt lipsiți de ele. În templele presei s'a furșat spiritul de speulă, care numele de scriitor l'a transformat într'un nume de batjocură. În fața acestora nimic nu este sfânt, numai câștigul. Toate le subordonează intereselor lor: credință, caracter, cinste . . . „N'au simț moral și din acest motiv cu aceeaș ușurință calcă

peste cinstea mamei lor, cași peste altare, dacă așa le vine la socoteală.”

„Aceștia sunt aceia, cari prezintându-se lângă cadavre, cași hienele, smulg inima mortului și o aruncă în fața lumii, ca să o calce cu picioare pline de noroi, — dacă așa pretinde interesul lor.” . . . „Aceștia sunt aceia, cari din nou l'ar răstigni pe Hristos, să aibă noutăți și ar vinde lemnul Crucii pentru doi bani.”

Și publicul cetitor nu-i observă. Nu le dă atenție, căci dacă ar face, lucruri grozave ar descoperi . . . Și otrăvitorii amestecă pe mai departe veninul, nestingheriți de nimeni. Și cititorul îl cumpără pe bani scumpi și-l îndeasă cu amândouă mâinile în sine. Li face plăcere. Și atunci este de mirat, dacă atâția se otrăvesc și atâția mor?

Sunt apoi cazuri, când „otrăvitorii” desbracă cu totul haina demnității omenești și se îmbracă în piei de animale. Ei scriu fără cunoștințe, fără credință și necinstit. Scrisul lor îi arată, că sunt existențe dubii, capete pline de golăciune, blazate.

Se cunoaște pe scrisul lor, că lucrează cu fraze înflorite studiate dinainte, care nu au conținut. Câtă neștiință, câtă minciună, neorientare vede așa lumina zilei!

Așa a bună oară, în legătură cu canonizarea Bernadettei Soubirous am citit următoarele:

„Intr'o despărțitură a peșterii din Lourdes, după povestirea

proprie a unui „om” sărac cu numele Bernadette Soubirous, a apărut Vergura Maria și și-a exprimat dorința, că i-ar plăcea ca în acel loc să vadă adunați mulți oameni. De atunci multe sute de mii de persoane s'au întors acolo și de fumul nenumăratelor lumini s'au negrit păreții peșterii. Multe volume s'au umplut cu „povestile,” care descriu vindecările miraculoase întâmplare acolo.”

Ce greșeli! Când Bernadette a fost fată! Sau cine mai pune la îndoială azi minunile Lourdesului?

Rea credință, scopuri mărsave lucrează în sufletul întunecat al otrăvitorilor!

Să ne ferim de ei!

Mismar.

Prima cuminecare a copiilor se va face cu mare solemnitate în a doua zi de Rusalii. Se vor cumineca 156 de copii.

Cel mai mic om al lumii trăiește în Turcia. El este de 36 de ani, totuși nu are numai înălțimea de 42 cm.

Un episcop catolic a scăpat din prinsoarea bolșevicilor. Anton Malecki de cinci ani a fost deportat în Siberia, de unde abia acuma a scăpat. El va merge în Polonia.

„O, iubită Doamnă, fii așa de bună
și-mi spune :

Cine ești și cum te numești ?”

Iată cuvintele, întrebarea care se desprinde pentru a treia oară din inima numai tremur a micuței Bernadeta, în extaz în fața Prea-Curatei Maici, în genunchi în fața grotei dela Lourdes, din stânca Massabielle.

Cine e ? O spun prorocii și sfinții veacurilor, o spun apostolii, o spun îngerii Domnului, o spune însuși Domnul de pe Cruce.

Cine oare ține în loc fulgerele mâniei, a dreptății insultate și călcate în picioare de cât Sfânta Maica noastră, Sfânta Fecioară fără prihană, „Neprihănită Zemislire, care neîncetat se roagă pentru noi păcătoșii : dacă n'ar fi Dânsa ; de mult am fi dați prăpădului. De aceea în veci va urca spre Dânsa rugăciunea plină de credință și de nădejde a Sf. Bernard : „Adă-ți aminte, o prea blândă fecioară Marie, că nu s'a auzit niciodată să fi fost părăsit cel ce-a alergat sub ocrotirea Ta, cel ce-a cerut ajutorul și mijlocirea Ta...”

Cine e „Dânsa” pentru care cu harul lui Dumnezeu generații întregi au fost păstrate fără păcate, așa ca minunatul rod de albeață să devie Maica „Răscumpărătorului” nostru ?

Sfânta Fecioară Maria încă din brațele sfintei sale Maici

n'a căutat decât spre Dumnezeu ; nu poți să o ai în minte decât cu mâinile întinse spre rugă.

Toate virtuțile le-a avut în sânul Ei : ca un crin în veșnicie involt și-a răspândit și răspândește în jur miremele Ei. Ea e oglinda virtuților, tot atât de rozee de soare prin care a comunicat cu Veșnicia. Ea e oglinda darurilor ce plac Domnului pe care neconținut le-a văzut în Cel Intrupat din Dânsa și nimic nu dorește mai mult decât să ni le nască nouă în suflet, căci ele ne duc spre mântuirea noastră, a celor născuți din păcat. *Cel dintâi lucru pe care-l învățăm dela Dânsa e credința.* Ea e un exemplu sguđuitor de credință : nici o undă de îndoială. Aceasta se vede din atitudinea Ei când îngerul Gavril i-a dat vestea cea mare, cea dumnezească că Prea-Puternicul își va lua sânghiurile din sânghiurii Ei. Nu se întunecă credința Ei când Il vede alături de dânsa în grajdul pustiu, pe paiele reci și sărace, când L-a văzut lucrând alături cu cel mai umil meseriaș, când L-a văzut plângând, când L-a văzut dându-și sufletul pe Golgota între cei doi fără de lege, părăsit, ocolit chiar de apostolii Lui.

Credința Maicii noastre era vie, activă, roditoare. Ea îi în-

spira purtarea, fapta ; sufletul și cerea bucuriile prin fiiera credinții ; credința o susținea în dureri ; ea îi da smerenie, blândeță, puritate, simpatie pentru oameni. Ea a crezut ferm, după „Inălțare” întru îndeplinirea făgăduințelor Domnului ; s'a rugat neconținut întărind credința discipolilor, sporind curajul martirilor, sprijinind deci Biserica în luptă.

*

Rugându-ne ca Dânsa, des-nădejdea nu ne va pustii sufletul, nici un colț din inimă nu ne va rămânea descoperit ca vre-un spin lumesc să o rănească. „O Doamne, zice sf. Augustin, Tu ne-ai făcut pentru Tine, pentru a te iubi și inima noastră nu-și află liniștea până ce nu se odihnește în inima Ta.” O. C.

Lupta împotriva diavolului.

Arta creștinească a deprins din mulțimea luptătorilor împotriva diavolului mai ales două suflete. **Sfântul Mihail** este primul, care a biruit spiritul răului și l-a scos din rai. A decăzut satana, doară mult s'a luptat, ca să recucerească cerul. Când apoi s'a convins, că lupta împotriva lui Dumnezeu este zădarnică și imposibilă, și-a aruncat ochii asupra omului. Și nu mult i-a trebuit. A fost destul un

pom din paradis, ca omul să ajungă în mreața lui.

Dar mai rămâne un tablou. Sf. George.

Tabloul îl reprezintă, cum scapă o vergură din ghiarele balaurului, sau cum răpune un balaur. El s'a luptat cavalereste cu balaurul, — cu acest dușman veșnic, care atunci a voit să înghită femeia din Apocalips, — Biserica creștină, mireasa lui Isus Hristos.

Deci nu numai arhanghelul, ci și omul, care s'a încrezut în puterea lui Dumnezeu, a putut să biruiască asupra diavolului. Așa au biruit și sfinții și toți aceia, cari nu se lasă arși de focul ispitelor.

Și noi vom birui, dacă pentru Hristos cu Hristos ne vom lupta, dacă se împlinește în noi dorința lui Hristos: „rămâneți în mine și eu întru voi.“

Președintele Agrului în Eparhia Maramureș.

Am primit dela On. Comitet Central Cluj următoarea adresă:

Cluj, 20 Mai 1934.

Onor.

Comitetul diecezan al
A. G. R. U.-lui

Sighet.

Domnule președinte,

Pentru a putea întocmi raportul casierului general în vederea congresului general, care va avea loc anul acesta la Lugoj, în zilele de 28, 29 și 30 Septembrie, Vă rugăm insistent să binevoiți a ne trimite tabloul membrilor fondatori și pe viață ai A. G. R. U.-lui de pe teritoriul eparhiei Dv., cu indicarea sumelor achitate. De acest tablou avem trebuință și pentru compu-

nerea listei definitive a acestor membri, precum și în vederea diplomelor de membru ce intenționăm a elibera.

Cluj din ședința Comitetului de direcție ținută la 19 Mai a. c.

p. secretar gen. președinte:
V. Turcu V. Pop.

Publicând aceasta invitare, rog toate organizațiile Agrului din Eparhia Maramureș — cu excepțiunea organizațiilor din Vicariatul Maramureș — ca să comunice *imediat* pe adresa Dlui Dr. Ionel Pop avocat, secretarul general al Agrului Eparhial Baia Mare, toate datele cerute prin aceasta adresă, sub sancțiunea anunțării în darea de seamă toate organizațiile cu nume, cari nu ar fi urmat acestei invitații. Datele referitoare la organizațiile din Vicariatul Maramureș sunt adunate.

Sighet, la 22 Mai, 1934.

p. Secretar: Președinte.
T. Berinde.

Calendar săptămânal.

27 Mai — 2 Iunie 1934.

27. Dumineca Pogoririi Spiritului Sfânt

Ap. Fapt. 2, 1. Ev. Ioan 7, 37. M. Eladie

28. Lunea Rusaliilor. Ap. Efez. 5, 9. Ev.

Mat. 18. 10.

29. Marți M. Teodosia † 308.

30. Mercuri C. Isachie † 383.

31. Joi M. Ermie.

1. Vineri M. Iustin † 167

2. Sâmbătă Ep. Nichifor † 828

Stih 1. Cerurile spun mărirea lui Dzeu și facerea mânilor lui o vestește tăria PRIPEALĂ. Mărire fie Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Spirite sfinte: mărire fie Dumnezeuule.

2. Spiritul tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept.

5. Nu mă lepăda dela fața ta și Spiritul tău cel sfânt nu-l lua dela mine.

6. Domnul tărie poporului său va da, Domnul va binecuvânta pre poporul său cu pace.

(Psalmii aleși și Pripelele.)